

Република Србија
Врховни касациони суд
Прев 360/2015
24.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Гордане Ајншпилер Поповић, Браниславе Апостоловић, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници по тужби тужиоца И.П. из Н.С., кога заступа пуномоћник М.С., адвокат из Н.С., против тужених М.т. у стечају из Н.С., кога заступа пуномоћник М.И., адвокат из Н.С. и М.Ц. из П., кога заступа пуномоћник Д.Ђ., адвокат из Т., те умешача на страни првотуженог М.б. а.д. из Б., коју заступа пуномоћник Р.П., адвокат из Н.С., ради утврђења, одлучујући о ревизији умешача изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 508/15 од 23.09.2015.године, у седници већа одржаној дана 24.12.2015.године, донео је

РЕШЕЊЕ

І НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија умешача на страни првотуженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 508/15 од 23.09.2015.године.

ІІ ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија умешача на страни првотуженог М.б. а.д. из Б., изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 508/15 од 23.09.2015.године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Новом Саду П бр. 953/12 од 15.09.2014.године, утврђено је да је тужилац власник стана у изградњи ознаке С 21 пројектоване површине 46,22 м2, на трећем спрату више стамбене зграде у изградњи у Н.С. у улици ... бр. ..., на кп.бр. ... КО Н.С. 1, по основу уговора о куповини и продаји стана у изградњи овереног пред Основним судом у Новом Саду под Ов1 бр. 13651/2010 дана 30.03.2010.године, закљученог са првотуженим, што су тужени дужни да трпе и омогуће тужиоцу да упише право својине на неведеној непокретности код надлежне службе за катастар. Ставом другим изреке усвојен је излучни захтев тужиоца у односу на првотуженог, а поводом наведене непокретности. У ставу трећем изреке обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 102.200,00 динара, а ставом четвртим изреке одбијен је захтев тужиоца за законску затезну камату на досуђени износ трошкова.

Привредни апелациони суд је побијаном пресудом Пж бр. 508/15 од 23.09.2015.године одбио жалбе првотуженог и умешача на страни првотуженог

као неосноване и потврдио првостепену пресуду Привредног суда у Новом Саду у ставовима један, два и три изреке.

Против другостепене пресуде благовремену ревизију преко пуномоћника из реда адвоката изјавио је умешач на страни првотуженог због погрешне примене материјалног права заснивајући дозвољеност ревизије на одредби члана 404. ЗПП, јер је по наводима ревидента потребно тумачење права и уједначавања судске праксе око стицања својине код вишеструког промета и залоге на становима у изградњи.

Одредбом члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ове ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући у смислу наведене законске одредбе Врховни касациони суд је закључио да посебна ревизија умешача на страни првотуженог није дозвољена, јер у конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, као ни уједначавање судске праксе. Предмет тужбеног захтева је утврђење права својине по основу купопродајног уговора стана у изградњи који је био предмет двоструког промета, која промена није извршена у јавним књигама. Та правна ситуација се са правног становишта Врховног касационог суда разрешава применом начела правичности, савесности, поштења и забране злоупотребе права у смислу одредби члана 10, 11. и 12. ЗОО у вези са чланом 4. став 1. Закона о основама својинскоправних односа, а када су оба стицаоца савесна онда јаче право има онај коме је непокретност предата у државину. Одлуке нижестепених судова не одступају од наведеног становишта те нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији умешача на страни првотуженог, тим пре што исти није доказао да је спорни стан оптерећен хипотеком установљеном у његову корист.

На основу изложеног одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије умешача и на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 403. став 3. ЗПП и одлучио да ревизија умешача није дозвољена.

Новелираном одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је у предметном спору поднета 26.03.2012.године. У тужби је означена вредност предмета спора на износ од 500.000,00 динара, што је по средњем курсу НБС од 111,8 динара за 1 евро противвредност од 4.501,26 евра.

Како је вредност предмета спора испод законом прописаног ревизијског цензуса, ревизија умешача на страни првотуженог није дозвољена.

На основу изложеног и члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одбацио ревизију као неодзвољену.

**Председник већа-судија,
Бранко Станић,с.р.**